

Mishpatim

“Oordelen”

Exodus 21:1–24:18

Jeremia 34:8–22; 33:25–26

1 Samuel 7-9

Vertrouw en Gehoorzaam

Vijfde Zondag Gezangen zijn een verre herinnering uit mijn vroegere kerkleven, een avond waarop de dienst in de gemeente bestond uit gezongen verzoeken uit het hymneboek. Zodra dierbare Broeder Smith een voorspelbaar aantal van zijn favoriete liederen uit volle borst had uitgeroepen en wij de laatste maat zongen, riep Zuster Jones een ander nummer uit. En zo ging het de hele avond door. Zonder falen riep iemand het nummer van het lied “Trust and Obey” (Vertrouw en Gehoorzaam). Begrijp me alsjeblief niet verkeerd, maar hoe sterk we op zo’n speciale avond ook genoten van het zingen van deze liederen, als ik vandaag naar de Schrift kijk zie ik dat de woorden van veel van die liederen niet zo dicht bij het Woord aansluiten als wij wel dachten. “Trust and Obey” is daar één van.

In de lezing van deze week zien we de Hebreëen verzameld rond de berg om de woorden van Torah te ontvangen. De bliksems en de donders moeten geweldig geweest zijn. Gewoon geweldig. Zonder twijfel voelde je meer dan alleen je nekhaar dat rechtop ging staan! De gemeenschap keek toe terwijl jonge mannen brandoffers aan Yah offerden. Ze luisterden intensief terwijl Mozes de woorden die hij ontvangen had voorlas. Ze keken toe terwijl het bloed op het altaar werd aangebracht. Opeens kwam de kreet van het volk als uit één mond “We zullen doen en we zullen gehoorzamen.” Bij die afkondiging nam Mozes het overblijvende bloed en sprenkelde het over het volk om het huwelijksverbond te bezegelen.

Wat hebben Zondag Avond Gezangen en de gebeurtenissen aan de Berg Sinai nu met elkaar gemeen vraag je? Zoals Eddie Chumney zou zeggen: “Alles!” De twee gebeurtenissen tonen duidelijk de twee onderscheiden geestesgesteldheden die in onze huidige wereld heersen. Ze vergelijken de botsing tussen een Griekse geest en een Hebreeuwse geest. Het is het verschil tussen vertrouwen en doen. “Vertrouwen en gehoorzamen” we, of “doen en gehoorzamen” we?

De Griekse geest houdt van het woord “vertrouwen.” Het is een niet-actie woord waarover men kan peinzen, zittend in een schommelstoel op de veranda met een kop koffie terwijl je zit te schommelen. Terwijl we van onze koffie nippen en schommelen, kunnen we nadenken over hoeveel vertrouwen we in onze geest wel ontwikkeld hebben. Om gehoorzaamheid bij dit vertrouwen te voegen gaan we dan handelen naar gelijk welke gedachte die we daar in onze schommelstoel ontwikkeld hebben. We gaan door het leven er in wezen op “Vetrouwend” dat we het juiste doen. Het is op veel wijzen erg gelijk aan hopen op verandering. Misschien zullen dingen goed uitwerken en misschien niet.

Hiermee tegenover is het woord “doe” een actie woord. We kunnen gewoonweg niet iets doen terwijl we niets doen. Het is een woord dat ons oproept om de koffiekop neer te zetten en van de schommelstoel te komen. Te doen en gehoorzamen, betekent dat we bepaalde instructies moeten hebben waarop we onze acties kunnen baseren. Als doen en gehoorzamen in hun correcte context uitgevoerd worden, komt dat met parameters en richtlijnen die ons in Zijn woorden van Torah gegeven werden. Gehoorzaamheid uitgedrukt in actie brengt dan een vertrouwen teweeg dat we nooit zouden gekend hebben terwijl we daar op onze schommel alleen maar zaten na te denken over vertrouwen.

Misschien kan je zeggen dat dit allemaal een spel met de semantiek van woorden is, maar ik denk het niet. Door ervaring heb ik ontdekt dat de acties van Torah “doen” een vertrouwen tot stand brachten dat de woorden van een lied nooit in staat waren te brengen. De acties die de Torah van mij verlangt hebben geresulteerd in een geloof, een vertrouwen en een relatie die mij hebben doen inzien dat mijn vroegere leven en levensstijl zeer sterk geleken op een leven in een schommelstoel op de veranda. De gehoorzaamheid die gekomen is door het doen van de instructies van Torah heeft een diepte in vertrouwen voortgebracht dat ik nooit ervaren heb door de woorden van een hymne. Torah heeft levend vlees geplaatst op wat ik nu zie dat droge beenderen waren.

Het leven is sinds de dagen van de Vijfde Zondag Gezangen zo veranderd, op zoveel verschillende manieren. Het vertrouwen dat ik nu heb, door in mijn acties van “doen:” Hem aan het werk te zien, betekent zoveel meer dan alleen maar de woorden van een melodie die ik ooit kende. De acties voortgebracht in Torah, hebben mij er niet alleen toe aangezet bijna elk aspect van mijn leven te veranderen, maar ook de manier waarop ik naar het leven kijk. Oh, ik heb nog steeds vertrouwen, maar het niveau waarop ik dat vandaag heb is niet langer op de passieve manier van de schommelstoel, maar wordt veeleer dagelijks bewezen door praktisch toepassen.

Mike Clayton www.joinedtohashem.org
Ned.vert.S.van Goethem